

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Arabella McIntyre-Brown

**DAHLIA'S
PET DETECTIVES**

**DALIA
ȘI MICII DETECTIVI**

Ediție bilingvă

Ilustrații de Andreea Chele

 Booklet
fiction | 2018

CHAPTER 1

Our heroes

Tap-tap. Tap-tappety tap!

Dahlia looks up from her drawing pad. The crow is there, tapping at the glass, so Dahlia opens the window and climbs out on to the wide ledge outside.

'Hi, Gossip,' she says softly.

'*Craaaa!*' The crow caws, his head bobbing. Dahlia holds out one finger and the crow nibbles at it gently.

'Hungry?' Dahlia asks him.

'*Gllgurrrrr...!*' says the crow, softly.

Dahlia reaches in through the window and grabs a plastic packet from her bedside table. It's a treat for cats, but the crow loves it too. Crows eat everything. Dahlia likes buying treats. A packet costs her five lei, which is quite a lot when you're nine, but Dahlia loves giving them, and her friends love eating them.

CAPITOLUL 1

Eroi noștri

Cioc-cioc. Cioc-ciiioocccioc!

Dalia ridică privirea de pe blocul de desen. Cioara e acolo și ciocănește în geam, așa că Dalia deschide fereastra și se cațără pe pervazul lat de afară.

— Salut, Gură-Spartă, șoptește ea.

— *Craaa!* Cioara croncăne, bâțâind din cap. Dalia ridică un deget și cioara i-l ciugulește delicat.

— Ți-e foame? o întreabă Dalia.

— *Gllgurrrr...!* gângurește cioara.

Dalia sare înăuntru de pe fereastră și ia un pachetel de plastic de lângă noptieră. Sunt recompense pentru pisici, dar și cioara e înnebunită după ele. Ciorile mănâncă orice. Daliei îi place să cumpere recompense. Un pachet costă cinci lei, ceea ce înseamnă destul de mult când ai nouă ani, dar Daliei îi face plăcere să le dea, iar prietenii ei abia așteaptă să le mănânce.

The crow hops from foot to foot, gurgling and cawing, and tries to grab the smelly stick of dried meat as Dahlia pulls it from the packet. His pointy beak stabs her by mistake.

‘Oi! That was my finger, you greedy bird!’

Dahlia shakes her hand at him and the crow steps back, and caws.

Dahlia breaks off a piece and the bird snatches it from her hand, his neck feathers fluffing out with pleasure.

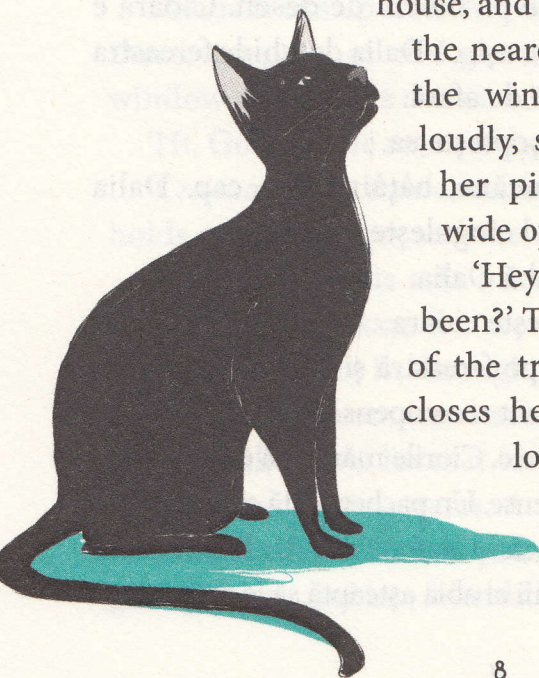
Gossip is a hooded crow. He has a grey back and chest, his wings, his tail, his head and his legs are black as coal. His eyes are dark grey, small and round.

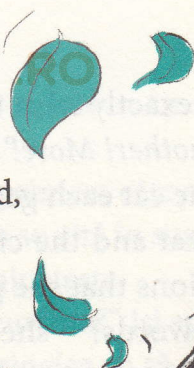
There’s a rustle of leaves from the tree close to the house, and a black kitten leaps from

the nearest branch, down on to the window ledge, miaowing loudly, showing white teeth in her pink mouth, green eyes wide open.

‘Hey, Onyx! Where have you been?’ The girl holds out a piece of the treat and the young cat closes her jaws around it. She looks eager for more and gives little purring yowls.

‘Prrrraow? Rrrrrraoww?’

Cioara țopăie de pe un picior pe altul, gângurind și croncănind, încercând să înhațe batonul de carne urât mirositor pe care Dalia tocmai îl scoate din pachețel. Din greșeală, o înțepă cu ciocul ascuțit.

— Au! Ța era degetul meu, pasăre lacomă ce ești!

Dalia ridică arătătorul în semn de avertizare, iar cioara se dă câțiva pași îndărăt și croncăne.

Dalia rupe o bucățică și pasărea o înhață din mâna ei, iar penele de pe gât i se înfoaie de plăcere.

Gură-Spartă e o cioară cu glugă. Are spatele și pieptul cenușii, iar aripile, coada, capul și picioarele sunt negre ca tăciunele. Ochii sunt de un cenușiu închis, mici și rotunzi.

Dinspre copacul de lângă casă răzbate un foșnet de frunze și, de pe cea mai apropiată creangă, o pisicuță neagră, cu ochii verzi și mari, sare pe pervazul ferestrei miorlăind puternic, dezvelindu-și dinții albi din gurița rozalie.

— Salut, Onix! Pe unde mi-ai umblat?

Fetița scoate încă o bucățică de tratație, iar pisicuța o și face nevăzută între maxilare. Pare dornică de mai mult și scoate niște miorlăituri molcome.

— *Miauuu? Miorlauuu?*

The girl knows exactly what the cat is saying. *'I love you...! Give me another! More!'*

The bird and the cat each get another bit, and then it's all gone. The cat and the crow look up at Dahlia with such expressions that she giggles.

'Who needs words?' she thinks to herself. 'You'd have to be pretty stupid not to understand what they're saying. You only have to listen, and watch.'

'Hey!' a voice yells up at them. It scares the crow and the cat; feathers flutter and fur stands on end. Dahlia giggles. 'It's only Chip,' she whispers, putting out her hands to stroke her two friends.

Chip is her neighbour and her best friend apart from the cat and the crow. 'Hi, Dahlia!' he calls again. He's on the grass below her window, looking up at her. 'Can I come up?'

Dahlia nods her head and smiles, waving at him.

Sixty seconds later, Chip pushes her bedroom door open and strides in. He's tall for eleven, much taller than Dahlia. Chip has got his mum's brown eyes and big smile, and his dad's fair hair and neat nose.

As Chip comes over to the window, the crow flaps off and the black cat leaps into the tree. 'Ohhh!' says Chip. 'Come back!'

'You scared them,' Dahlia tells him in sign language, moving her hands instead of using her voice.

Copila știe exact ce spune măța: „*Te iubesc...! Mai dă-mi una! Mai vreau!*“

Pasărea și pisica mai primesc câte o bucățică și gata, s-a terminat. Pisica și cioara se uită în sus, la Dalia, cu fețe așa expresive, încât fetița chicotește.

„Cine are nevoie de cuvinte?“ își spune în sinea ei. „Ar trebui să fii prost de-a binelea ca să nu pricepi ce zic. Nu trebuie decât să ascuți și să privești.“

— Hei! se aude o voce care strigă de jos la ei. Sperie deopotrivă și cioara, și pisica; penele se înfoaie, iar blănița se ridică pe spinare. Dalia chicotește.

— E doar Cip, șoptește ea, ridicând mâinile ca să-și dezmierde cei doi prieteni.

Cip e vecinul și cel mai bun prieten al ei, în afară de cioară și pisică, desigur.

— Salut, Dalia! strigă el din nou.

E jos, pe iarba din fața ferestrei, și se uită în sus la ea.

— Pot să vin sus?

Dalia încuviințează din cap și-i zâmbește, făcându-i semn cu mâna.

În nici șaiszeci de secunde, Cip împinge ușa dormitorului ei și năvălește înăuntru. E înalt pentru cei unsprezece ani ai lui, mult mai înalt decât Dalia. Cip are zâmbetul larg și ochii căprui ai mamei, părul blond și nasul drept ale tatălui său.

Când Cip vine la fereastră, cioara își ia zborul, iar pisica sare în copac.

— Ah! zice Cip. Veniți înapoi!

— Le-ai speriat, îi spune Dalia în limbajul semnelor, mișcându-și mâinile în loc să își folosească vocea.

'Sorry,' says Chip. He bends his long skinny legs, climbs out on to the ledge, and sits next to Dahlia, brushing his hair out of his eyes.

She turns to look at him. She signs, 'Did I do it right?'

Chip uses hand gestures to sign his answer. 'Yes. Perfect.'

Dahlia grins. She's learning sign language so she can talk to Chip more easily. Chip is deaf. He can't hear, but he knows other ways to 'talk'. He can lip-read a bit, but he's fluent at sign language. He's teaching Dahlia how to sign, too.

His mum explained to Dahlia's mum when they first arrived in Hay. Mrs Varga and Chip came to Dahlia's house to say hello the day they moved in next door. Dahlia's very shy, so she was hiding just outside, listening.

Dahlia's mum made coffee, and gave Chip a glass of blueberry cordial. Mrs Varga said: 'Ciprian used to hear perfectly. But he fell out of a tree when he was seven, and banged his head so hard it broke something inside and suddenly he was deaf.'

— Îmi pare rău, răspunde Cip.

Ridică picioarele lungi și slăbănoage, se cațără pe pervaz și se așază lângă Dalia, dându-și părul din ochi.

Ea se întoarce și-l privește:

— Am făcut bine? întreabă prin semne.

Cip își folosește mâinile și îi răspunde tot prin semne:

— Da. Perfect.

Dalia zâmbește. Învăță limbajul semnelor ca să poată vorbi mai ușor cu Cip. Cip e surd. Nu aude, dar cunoaște alte modalități de a „vorbi“. Poate să citească puțin pe buze, dar stăpânește la perfecție limbajul semnelor. Acum o învață și pe Dalia cum să vorbească prin semne.

Mama lui i-a explicat mamei Daliei cum de au ajuns în Fân. Chiar în ziua în care s-au mutat alături, doamna Varga și Cip au venit acasă la Dalia ca să le salute. Dalia e foarte timidă, așa că s-a ascuns afară, ascultând.

Mama Daliei a făcut cafea, iar pe Cip l-a servit cu sirop de afine. Doamna Varga a spus:

— Ciprian auzea perfect. Dar la șapte ani a căzut dintr-un copac și s-a lovit atât de tare la cap, încât și-a rupt ceva înăuntru și a surzit brusc.

